



بیمه یا خیریه؟!

افشین ایرجی

همواره مدیران و تصمیم‌گیران بیمه‌ای کشور از ضریب نفوذ ناچیز بیمه در کشورمان گلایه مند بوده و به دنبال راهکارهای افزایش این ضریب که به نوعی نشانه توسعه‌یافتگی کشور محسوب می‌شود، بوده‌اند.

با توجه به تعریفی که ارائه شده ضریب نفوذ بیمه یعنی نسبت حق بیمه تولیدی به تولید ناخالص ملی. در بررسی‌هایی که موسسات بین‌المللی انجام داده‌اند رتبه کشورمان متأسفانه از رتبه قابل قبولی برخوردار نبوده و پایین‌تر از رده‌های میانی جدول رده‌بندی در میان کشورهای دنیا قرار گرفته است. بخشی از این مشکل به مسائل فرهنگی جامعه ما مربوط گردیده و اغلب مردم به دیده سودآوری و یک حساب پس‌انداز شخصی به مقوله بیمه‌نامه توجه می‌کنند.

حتما همه ما گاه و بیگاه خودمان یا اطرافیانمان با جملات زیر برخورد می‌کنیم:
- از محل حق بیمه‌ای که پرداخت کردم به هر شکلی که شده باید چند برابر آن را بگیرم، در غیر اینصورت ضرر کرده‌ام!

- لژیومی ندارم که امسال بیمه آتش‌سوزی منزل خود را تمدید کنم، چندین سال است پول خود را مفت و مجانی به حساب بیمه می‌ریزم و ربالی خسارت نگرفته‌ام!

- تا به حال یک بار هم بستری نشده‌ام، ولی ماهانه مبلغی از بابت بیمه درمان در فیش حقوقم کسر می‌شود حتما یادم باشد در تمدید قرارداد انصراف بدهم!

- و جملات بسیار زیاد دیگر...
این تفکر دلایل مختلفی داشته که به چند مورد آن اشاره می‌گردد:

- در جامعه ما به جای فرهنگ بیمه، فرهنگ خیریه گسترش پیدا کرده است، مردم انتظار دارند بهنگام ورود خسارت بر جان و مالشان، یک نهاد خصوصا دولتی به کمک آنها شتافته و به صورت رایگان نسبت به جبران خسارت اقدام کنند.

- زمان بروز زلزله امکان پرداخت کمک بلاعوض از سوی دولت وجود ندارد و در صورت پرداخت وام، زیان‌دیده به مدت زیادی موظف به بازپرداخت می‌گردد، در صورتی که جبران خسارت بزرگ در ذهن عموم مردم از وظایف دولت می‌باشد!!! زلزله یم مثالی است که هنوز از ذهن مردم محو نگردیده و خسارت دیدگان، سال‌های متمادی از عدم حمایت دولت گلایه‌مند بودند؛ در صورتی که با وجود بیمه آتش‌سوزی به همراه پوشش زلزله نیاز به استمداد از خیریه دولتی نیست!

- عده‌ای به دلیل مشکلات معیشتی خود با پرداخت نکردن حق بیمه، به نظر خود درآمد ماهانه خود را افزایش می‌دهند و فکری برای خسارات پیش‌بینی نشده خود نمی‌کنند.

- متأسفانه شخصی که برایش پرداخت حق بیمه ماهانه چند هزار تومانی مثلا از بابت بیمه درمان تکمیلی دشوار می‌نماید؛ در صورت بروز بیماری و نیاز به بستری، چگونه از عهده پرداخت هزینه میلیون تومانی بیمارستانی برخوردار آید؟ آیا راهی جز مراجعه به خیریه خواهد داشت؟ زیرا بیمه خسارتی را که اتفاق افتاده پوشش نخواهد داد.

- برخی انتظار دارند در صورت تهیه بیمه‌نامه و عدم بروز خسارت حق بیمه پرداختی آنها اگر به آن سودی هم تعلق نگیرد! حداقل اصل آن به آنها بازپرداخت گردد و هیچ سهمی در تعاون بزرگ بیمه‌ای برای تامین خسارت زیان‌دیدگان نداشته باشد!

غافل از اینکه اگر نهادی یا سازمان چه دولتی یا غیردولتی در روز گرفتاری اگر به کمک ما می‌شتابد، حداقل‌ها را تامین خواهد کرد نه تمام خسارت ما را! واگر ما با قناعت در پرداخت حق بیمه تصور می‌کنیم دریافتی خود را ارتقا داده‌ایم، در یک خسارت عادی

در جامعه ما به جای فرهنگ بیمه، فرهنگ خیریه گسترش پیدا کرده است، مردم انتظار دارند بهنگام ورود خسارت بر جان و مالشان، یک نهاد خصوصا دولتی به کمک آنها شتافته و به صورت رایگان نسبت به جبران خسارت اقدام کنند. ...

چندین برابر آنرا باید هزینه کنیم و اگر قرار باشد بیمه‌ها با حق بیمه پرداختی ما به‌عنوان حساب بانکی برخورد کنند خسارت زیان‌دیدگان را چه کسی پرداخت نماید؟ مهم‌ترین وظیفه‌ای که در کشور ما برای ارتقای ضریب نفوذ بیمه می‌بایست انجام گردد، فرهنگ بیمه است، بیمه نیز همچون بسیاری از خدمات و کالای دیگر بدون ورود فرهنگ آن در جامعه ما معرفی شده و نیازمند فرهنگ‌سازی است و بخش اعظمی از این وظیفه متوجه نمایندگان بیمه است که به صورت رو در رو همواره با بیمه شدگان در ارتباط هستند.

درست است که هم بیمه و هم خیریه مشکل مردم را در بروز خسارت حل می‌کنند ولی دو فرق اساسی دارند!

اول: زمان مراجعه به بیمه قبل از وقوع خسارت بوده، ولی برای خیریه بعد از اینکه دچار خسارت شدیم مراجعه خواهیم کرد!

دوم: کسی که بیمه دارد برای دریافت خسارت، به‌عنوان یک شخص محقق با حفظ غرور جهت دریافت خسارت مراجعه می‌کند، آیا برای مراجعه به خیریه نباید غرور خود را زیر پا بگذاریم؟

با بیمه می‌توانیم هم خسارت بگیریم و هم غرورمان را حفظ کنیم، به‌فرموده حضرت علی (ع) «اگر از دیگران عبرت نگیریم خودمان مایه عبرت دیگران خواهیم شد.» /